

7 juun
330.

Wõitaja küll oadada, aga aja
enolalt, et ja õunis. b. wõta mettel
Ise ja seewis aga aawi jänadega
Kunninga tagu ühe õuna.
Kui nad rehu saft ää tulid, lafi
Loan kunninga tapud läbi efiwa
ning ään kusti kunninga tagu.
Kunningale näitis see kumelik
olad, Loan aga wiskas jälle üle.
Es ole jät midagi.

Kui kunningas ää fäitis ja wõige
filwa oli, mätles Loan. Põlõsa mee
kääst weel ää peadnd mettel! Ta
sewis jilla ää, ning kunningas appa
merefä ää. Kuis jät Loan ta kun-
ning riigi omale ja eläe weel tana
pälgiõ.

3. All wana-mees.

Wõngorra clas ües riigas ja
junnala kartlik kasp-mees. Seal
oli linnas omittu peadi. Sinna
liquidel oli taal ües moija, ael
shoifa peal clas-ta andamiste ife
ning jaal oli dal fae-veggi jahu-
weel ja seebi wabrik. Ta oli
wägä rana emand ja see kinnis taab
ühe riige tütre. Wõda tüdant armast

Wõngorra
Ka hõõre
aga juube
sindat jäst
wõngorra
wõngorra
wõngorra
wõngorra
wõngorra
wõngorra

75
331
Ta wäga. kaupmees oli täigi õnnes
lik inimeene, aga ühte aija sewis
ta weel. Ta taheti, et efiwa talenõu
wõeraks tulnd. Sageli weenis-ta:
Peas riisid efiwa omale moola wõeraks
tulema. Wõmha akwi riigi, ennelikum
inimene moa peal clad. Ta lafi
kõige loafist mää teha, mis riig
kauwa kut pilwõeni ulatas ning
ife mätles-ta: Tu efiwa jöda kanna
õnneti maha tuleb...

Wõngorra küll. Wõ õnda wiisup aal
tuli jöna moija uel wana all
äbene ja käästnd riigetega keejaja.
Ta palus eõ-moad. Kasp-mehe tüdant
oli riisid jöda wiie oastane, ta jödis
ifa juure ja ütles: Oata taeda! Efiwa
jelle see efiwa, nee arfa eotad. - Kus-ja
jelle aruga lähät, laffune, wõdas
ifa ligafis efiwa jöline põle mettel
nägu see ulgõs. Rafi wäga ütles-ta
keejajale. Wõ omale wõaet eõ-moad. Wõngorra
see tees meele äbi, kui-ma jöhinfi
kasp toppif, oma ulu alla öitafif.
Tütre jöna läns akwi, ta akwas ifad
paluma: Taeda, ää efiwa ke inimehe
wõda kuri mettel! Kus-da wõne küü
änam pimes lähät? Anna taale